

LUXEMBOURG

TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
Soud prvního stupně Evropských společenství
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIMEANA GCOMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága
IL-QORT TAL-PRIMI INSTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 97/06

12 grudnia 2006 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-228/02

Organizacja Mudżahedinów Narodu Irańskiego / Rada Unii Europejskiej

SĄD STWIERDZIŁ NIEWAŻNOŚĆ DECYZJI RADY NAKAZUJĄCEJ ZAMROŻENIE FUNDUSZY ORGANIZACJI MUDŻAHEDINÓW NARODU IRAŃSKIEGO W RAMACH WALKI Z TERRORYZMEM

Zaskarżona decyzja naruszała prawo do obrony, obowiązek uzasadnienia oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej.

W dniu 28 września 2001 r. Rada Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję wzywającą wszystkie państwa członkowskie ONZ do walki z terroryzmem i źródłami jego finansowania za pomocą wszelkich środków, w szczególności poprzez zamrożenie funduszy osób i podmiotów, które dokonują lub usiłują dokonać aktów terrorystycznych. Wskazana rezolucja nie identyfikuje jednak tych osób i podmiotów, pozostawiając to w zakresie uprawnień dyskrecjonalnych państw.

Rezolucja ta została wykonana we Wspólnocie w szczególności przez wspólne stanowisko¹ oraz rozporządzenie Rady², wydane w dniu 27 grudnia 2001 r., w których nakazuje się zamrożenie funduszy osób i podmiotów wpisanych na listę sporządzoną i regularnie aktualizowaną decyzjami Rady. Wpis na listę musi być dokonany na podstawie dokładnych informacji lub materiałów zawartych w odpowiednich aktach, które wskazują, że decyzja [o wpisie] została podjęta przez właściwą władzę krajową, co do zasady władzę sądowniczą, w odniesieniu do osób i podmiotów, których to dotyczy, bez względu na to, czy dotyczy to wszczęcia dochodzenia lub postępowania w sprawie o dokonanie aktu terroryzmu, usiłowania popełnienia takiego aktu, uczestniczenia w nim lub ułatwienia dokonania takiego aktu, opartego na poważnych i wiarogodnych dowodach lub poszlakach, lub skazania za

¹ Wspólne stanowisko Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, str. 93).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, str. 70).

takie czyny. Nazwiska osób i nazwy podmiotów na liście muszą być poddawane kontroli w regularnych odstępach czasu, co najmniej raz na sześć miesięcy, w celu zapewnienia, że istnieją podstawy do utrzymania ich na liście.

Organizacja Mudżahedinów Narodu Irańskiego (OMNI), utworzona w 1965 r., postawiła sobie za cel zastąpienie rządów szachów w Iranie, a następnie rządów mollahów, rządami demokratycznymi. W przeszłości dysponowała ona formacją zbrojną działającą na terytorium Iranu. Twierdzi ona jednak, że od czerwca 2001 r. wyraźnie odstąpiła od wszelkiej działalności zbrojnej.

We wspólnym stanowisku i decyzji z dnia 2 maja 2002 r. Rada dokonała aktualizacji listy osób i podmiotów, których fundusze podlegają zamrożeniu w ramach walki z terroryzmem, włączając na listę między innymi OMNI. Od tego czasu Rada przyjęła różne wspólne stanowiska oraz decyzje aktualizujące sporną listę. Nazwa OMNI w dalszym ciągu była utrzymywana na liście.

OMNI wniosła do Sądu Pierwszej Instancji skargę o stwierdzenie nieważności tych wspólnych stanowisk oraz decyzji w zakresie, w jakim akty te jej dotyczyły.

Sąd stwierdził, że niektóre podstawowe prawa i gwarancje, w szczególności prawo do obrony, obowiązek uzasadnienia oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej co do zasady znajdują pełne zastosowanie w odniesieniu do wydania wspólnotowej decyzji w sprawie zamrożenia funduszy na podstawie rozporządzenia nr 2580/2001.

W tym względzie Sąd dokonał **rozdzielenia między niniejszą sprawą i sprawami rozstrzygniętymi w wyrokach Yusuf i Kadi** z dnia 21 września 2005 r.³, dotyczącymi zamrożenia funduszy osób i podmiotów związanych z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, jak również sprawami rozstrzygniętymi w wyrokach Ayadi i Hassan z dnia 12 lipca 2006 r.⁴ W tych ostatnich sprawach Rada i Komisja ograniczyły się bowiem do dokonania na szczeblu wspólnotowym transpozycji rezolucji Rady Bezpieczeństwa oraz decyzji działającego w jej ramach komitetu ds. sankcji, które imiennie wskazywały zainteresowane osoby, a instytucjom wspólnotowym nie przysługiwało swobodne uznanie w odniesieniu do stosowności i zasadności tych środków. W uregulowaniach będących przedmiotem niniejszej sprawy konkretne wskazanie osób i podmiotów, których fundusze podlegają zamrożeniu Rada Bezpieczeństwa pozostawiła natomiast w zakresie uprawnień dyskrecyjnych członków ONZ. Wskazanie tych osób i podmiotów wchodzi więc w zakres wykonywania kompetencji własnych i pociąga za sobą swobodne uznanie Wspólnoty. W tych okolicznościach obowiązek przestrzegania podstawowych praw i gwarancji zapewnionych we wspólnotowym porządku prawnym należy w zasadzie w całości do Rady.

Sąd określił następnie zakres wspomnianych praw i gwarancji, jak również ograniczenia, jakich mogą być one przedmiotem w kontekście przyjęcia wspólnotowego środka w postaci zamrożenia funduszy.

---

³ Zob. komunikat prasowy nr 79/05 z dnia 21 września 2005 r.

⁴ Zob. komunikat prasowy nr 57/06 z dnia 12 lipca 2006 r.

Sąd orzekł, że **przestrzeganie ogólnej zasady prawa do obrony** nie wymaga wysłuchania zainteresowanych przez Radę w związku z wydaniem początkowej decyzji o zamrożeniu ich funduszy, ponieważ decyzja ta musi być nieoczekiwana. Zasada ta **wymaga** natomiast, aby **dokładne informacje** lub materiały zawarte w odpowiednich aktach, które wskazują, że decyzja została podjęta przez właściwą władzę państwa członkowskiego w odniesieniu do nich **zostały podane do wiadomości zainteresowanych**, w miarę możliwości jednocześnie lub możliwie najszybciej po wydaniu takiej decyzji, chyba że sprzeciwiają się temu nadrzędne względy bezpieczeństwa Wspólnoty lub jej państw członkowskich, lub też względy związane z prowadzeniem ich stosunków międzynarodowych. Z tymi samymi zastrzeżeniami zainteresowanym należy umożliwić skuteczne przedstawienie ich stanowiska przed wydaniem każdej późniejszej decyzji o utrzymaniu zamrożenia funduszy.

Także uzasadnienie początkowej lub późniejszej **decyzji** o zamrożeniu funduszy **musi dotyczyć przynajmniej, i to w sposób szczegółowy i konkretny, dokładnych informacji lub materiałów zawartych w odpowiednich aktach, które wskazują, że decyzja została podjęta przez właściwą władzę państwa członkowskiego w odniesieniu do zainteresowanych**, chyba że sprzeciwiają się temu nadrzędne względy bezpieczeństwa Wspólnoty lub jej państw członkowskich, lub też względy związane z prowadzeniem ich stosunków międzynarodowych. **Uzasadnienie musi wskazywać również powody, z których Rada wykonująca swoje uprawnienia dyskrecjonalne uznała, że zainteresowani powinni zostać objęci takim środkiem.**

Wreszcie prawo do skutecznej ochrony sądowej jest gwarantowane prawem zainteresowanych do wniesienia do Sądu skargi na każdą decyzję nakazującą zamrożenie ich funduszy lub jego utrzymanie. Jednakże mając na uwadze szeroki zakres swobodnego uznania, jakim dysponuje Rada w tym zakresie, sprawowana przez Sąd kontrola legalności takich decyzji musi ograniczać się do badania kwestii przestrzegania uregulowań proceduralnych i obowiązku uzasadnienia, prawidłowości ustaleń faktycznych oraz braku oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych oraz nadużycia władzy.

Stosując te zasady do niniejszego przypadku Sąd zaznaczył w pierwszej kolejności, że **właściwe przepisy nie przewidują wyraźnie żadnej procedury dotyczącej podania do wiadomości zainteresowanych okoliczności obciążających oraz ich wysłuchania** przed lub jednocześnie z wydaniem początkowej decyzji o zamrożeniu funduszy lub też, w ramach wydania późniejszych decyzji o utrzymaniu zamrożenia funduszy, w celu uzyskania ich skreślenia z listy.

Sąd stwierdził następnie, że w żadnym momencie przed wniesieniem skargi okoliczności obciążające nie zostały podane do wiadomości OMNI. Początkowa decyzja o zamrożeniu funduszy tej organizacji ani późniejsze decyzje utrzymujące zamrożenie funduszy nie wymieniają nawet dokładnych informacji ani materiałów zawartych w odpowiednich aktach, które wskazują, że właściwa władza krajowa wydała decyzję uzasadniającą wpisanie jej nazwy na sporną listę.

Sąd wywnioskował z tego, że sporne decyzje nie zostały również właściwie uzasadnione.

Nie posiadając właściwych informacji i ze względu na brak uzasadnienia spornych decyzji **OMNI** nie tylko **nie mogła skutecznie przedstawić swojego stanowiska przed Radą, lecz również nie mogła właściwie skorzystać z przysługującej jej skargi do Sądu.**

Ponadto, materiały z akt przedstawione przed Sądem ani odpowiedzi Rady i rządu Zjednoczonego Królestwa na pytania postawione przez **Sąd** w trakcie rozprawy nie pozwoliły mu na wykonanie kontroli sądowej, ponieważ Sąd **nie może nawet ustalić z pewnością tego, na podstawie jakiej decyzji krajowej została oparta zaskarżona decyzja.**

W podsumowaniu Sąd stwierdził, że decyzja nakazująca zamrożenie funduszy OMNI nie została uzasadniona, że została ona wydana w ramach procedury, w trakcie której nie przestrzegano prawa zainteresowanej do obrony, a sam Sąd nie mógł zbadać jej legalności. W konsekwencji **nalegało stwierdzić nieważność tej decyzji** w zakresie, w jakim dotyczy ona OMNI.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe : CS, DE, EN, ES, HU, PL, SK, SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=T-228/02>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053